

Landbrugsministeren, at han skulde passe paa sin Tone. Uenigheden er til Stede nu som før. Hvorfor man da pludselig ved et Udraab erklærer, at det Ministerium, som sidder, er Ministeriet Madsen-Mygdal, forstaar jeg ikke. Nej, det er i Virkeligheden Uklarhedens Ministerium Neergaard, som sidder, nu som før. Lad dog den højtærede Statsminister er den, som symboliserer Uklarheden, Vagheden i hele den Politik, som føres. Hvorfor sige, at det er Ministeriet Madsen-Mygdal, som sidder, naar man ved, at det slet ikke er Landbrugsministeren, som er Fremtidens Statsminister? Det er den højtærede Indenrigsminister (Munterhed)..... Ja, det er jo bekendt, at han var i Gang med at danne Ministerium, den Gang da dette..... (Afbrydelse). Det er ikke noget nedsættende for ham, eftersom han gjorde det med Statsministerens Billigelse. Statsminister Neergaard havde i de Dage faktisk demissioneret, havde besluttet at give op, havde designeret Indenrigsministeren til sin Efterfølger, og denne havde paabegyndt Forhandlinger med Folk udenfor dette Ting om at træde ind i det Ministerium, som skulde afløse Ministeriet Neergaard... (*En Stemme*: Fuldkommen rigtigt). Det glæder mig, at Indenrigsministeren saa stærkt bekræfter, hvad jeg her siger. Han kunde heller ikke gøre andet, medmindre man ved en Juli-Erklæring vilde benægte Sandheden. Altsaa, den højtærede Landbrugsminister er slet ikke Leder af dette Ministerium. At man nu forsøger ligesom at gøre ham til Centrum ved et særligt Angreb paa ham, er at tillægge ham meget større Betydning, end hans Tale og hans Politik for Øjeblikket har. Hvad siger nu Statsministeren om den højtærede Landbrugsministers Tale? Jo, han siger først: Det er selvfølgelig mine Udtalelser, som er de gældende, og derefter tilføjer han: Efter min Opfattelse er der heller ingen Uoverensstemmelse mellem, hvad Landbrugsministeren har sagt, og min Tale og Dagsordenen. Ja, saadan plejer den højtærede Statsminister at tale her i Tinget. Da vi drøftede Spørgsmaalet om Landmandsbankens Rekonstruktion, hvor Spørgsmaalet om Nationalbankdirektør Ussings Erklæring kom frem, og hvor der var fremkommet Kritik over den — den angrebes ganske særlig fra konservativ Side, hvilke Angreb gik ud paa, at Bankdirektør Ussings Udtalelser om 9. Juli-Erklæringen indeholdt et Forsvar for den Tanke,

at man havde Ret til offentlig at vildlede af Samfundshensyn —, sagde den højtærede Statsminister, at han havde godkendt denne Udtalelses Udsendelse, han havde læst den, men efter hans Opfattelse var der intet i denne Erklæring, der gik ud paa at forsvare det Princip, at man havde Lov til at vildlede. Alle andre kunde se, at det var netop det Princip, der var hævdet i Erklæringen, og det kunde ogsaa de Konservative se. Paa samme Maade kan alle godt se, at der er en anden Tendens i Landbrugsministerens Tale end i Statsministerens; saa naar Statsministeren nu siger: Efter min Opfattelse er der ingen Uoverensstemmelse — saa er det bare 9. Juli-Affæren og September-Affæren og alt dette om igen. Det er kun en Gentagelse; vi kender det hele. Er de to Partiers Forhold til hinanden — de Konservatives og Venstres — forandret noget som helst ved den højtærede Landbrugsministers Tale? Nej, ikke i mindste Maade; det er nu, som det var før; Venstre er ganske afhængigt af det konservative Folkeparti, og det er fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Pürschel siger. Naar de Konservative paa Spørgsmaalet Kriseforanstaltninger ikke foretager sig noget for Øjeblikket, er det meget forstaaeligt, thi der er overhovedet ikke Spørgsmaal om Kriseforanstaltninger for Øjeblikket; de, der er foretaget, opretholdes; den højtærede Landbrugsminister, som angriber hele denne Teori om Kriseforanstaltninger, sidder og importregulerer for Øjeblikket og erklærer, at han vil blive ved dermed indtil 1. April. Ingen af de andre Ministre har sagt, om de vil blive ved derefter, og det er et Spørgsmaal, som de Konservative ikke finder det rigtigt at rejse nu; der foreligger altsaa ikke noget Spørgsmaal derom. Den højtærede Handelsminister har sagt, at der er indkommet nogle Andragender, et fra Legetøjsindustrien angaaende Pennalhuse, og han har sagt, at der ogsaa var kommet et fra Glasindustrien, men det var kun fra Arbejderne. Ja, saa kan man da se, at der ikke foreligger noget virkelig nyt Spørgsmaal paa dette Omraade for Øjeblikket. Men dernæst: i det Øjeblik noget saadant kommer til at foreligge, hvis det kommer, vil formodentlig de Konservative sige, at dette er til syvende og sidst ikke det vigtigste. De Konservative lever nemlig ikke af Industrien alene, ikke af den nødstedte Industri alene — thi saa vilde de leve meget kummerligt —, men de lever af mange andre Ting, og disse er for dem langt